

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă nr. 2920

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 02.10.2013

CURTEA COMPUSĂ DIN :

PREȘEDINTE : ANDREEA VASILE

GREFIER : RAMONA BARBU

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul **Rotaru Ștefan** în contradictoriu cu pârâții **Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor** (fosta **Comisie Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor**) și **George Băeșu**, în calitate de **Președinte al Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor** (fosta **Comisie Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor**), având ca obiect „amendă pentru neexecutarea hotărârii judecătorești”.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamantul **Rotaru Ștefan**, prin avocat **Rotaru Cristina Simona**, cu împuternicire avocațială la dosar, fila 44, lipsă fiind pârâții **Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor** (fosta **Comisie Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor**) și **George Băeșu**, în calitate de **Președinte al Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor** (fosta **Comisie Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor**).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că, prin serviciul registratură, s-au depus la dosarul cauzei, cu data de 30.09.2013, de către **Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor**, întâmpinare, în două exemplare.

Curtea comunică avocatului reclamantului un exemplar din întâmpinarea depusă de **Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor**.

Reclamantul **Rotaru Ștefan**, prin avocat, arată că nu mai are cereri prelabile de formulat, probe de propus sau excepții de invocat.

Nemaifiind cereri prelabile de formulat, probe de propus sau excepții de invocat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul reclamantului în susținerea acesteia.

Reclamantul **Rotaru Ștefan**, prin avocat, solicită a se observa în prezenta cauză două aspecte: În primul rând, este vorba de raportul de evaluare depus la dosarul cauzei, întocmit în iulie 2011, iar în ceea ce privește acest raport de evaluare, solicită a se observa că încă de la acea dată procedura prevăzută de dispozițiile Titlului VII din Legea nr. 247/2005 era aproape finalizată. În al doilea rând, dorește a aminti dispozițiile Deciziei civile nr. 2478/18.05.2012, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care menționează la fila 5 faptul că atât acțiunea, cât și hotărârea judecătorească în discuție (este vorba de Sentința civilă a Curții de Apel București), au fost introduse, respectiv emise, anterior apariției actului normativ invocat, de unde rezultă că obligația executării acesteia este în ființă. Este vorba de OUG nr. 4/2012. Pentru toate aceste

motive, solicită admiterea acțiunii, astfel cum a fost formulată, fără cheltuieli de judecată. Depune concluzii scrise.

Curtea rămâne în pronunțare pe fondul cauzei.

CURTEA,

Deliberând asupra cererii în contencios administrativ de față, reține următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, la data de 15.04.2013, sub nr. 15266/3/2013, reclamantul Rotaru Ștefan a chemat în judecată pe pârâții Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor (actuala Comisie Națională pentru Compensarea Imobilelor) și George Băeșu, în calitate de Președinte al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor (actuala Comisie Națională pentru Compensarea Imobilelor), solicitând ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună: obligarea conducătorului autorității publice pârâte, președintele C.C.S.D., dl. George Băeșu, în conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, la plata unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, începând din data de 18.06.2012 și până la executarea efectivă a Sentinței civile nr. 5095/14.09.2011 a Curții de Apel București - Secția VIII-a Contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 4881/2/2010, irevocabilă, în sensul emiterii deciziei reprezentând titlul de despăgubire urmare a evaluării efectuate în condițiile art. 16 al.(5) și (6) din Titlul VII din Legea nr. 247/2005, pentru imobilul situat în str. Argintului, nr.14, sector 3 București, obiect al dosarului de la ANRP, nr.46939/CC; obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, reclamantul a arătat următoarele :

În fapt, prin Sentința civilă nr. 5095/14.09.2011 a Curții de Apel București - Secția VIII-a Contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 4881/2/2010, instanța a admis în parte cererea de chemare în judecată precizată introdusă de către reclamantii Rotaru Ștefan și Pestrițu Mirela, împotriva pârâtei Comisia Centrală Pentru Stabilirea Despăgubirilor și, în consecință, a obligat pârâta să desemneze un evaluator autorizat, să efectueze evaluarea și să emită titlul de despăgubire având ca obiect acordarea de despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, urmare a evaluării efectuate în condițiile art. 16 alin. (5) și (6) din Titlul VII din Legea nr. 247/2005, "în termenul legal" și a admis cererea de obligare a pârâtei la plata sumei de 20 lei cu titlul de despăgubire pe zi de întârziere a executării.

Reclamantul a considerat a fi important de menționat faptul că, pe parcursul desfășurării procesului în primă instanță, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a efectuat o parte din atribuțiunile stabilite în sarcina sa de lege și ulterior de instanța de judecată, desemnând evaluator autorizat și efectuând raportul de evaluare, fără însă a emite titlul de despăgubire. Raportul de evaluare a fost emis la 28 iulie 2011 în cadrul dosarului cu nr.43693/CC de la ANRP, de către evaluatorul S.C TEHNOCONCEPT S.R.L, imobilul fiind evaluat la suma de 2.295.176 lei. Raportul de evaluare a fost acceptat fără obiecțiuni de reclamant, în termenul legal, la ANRP sub nr.46588/09.08.2011.

În cursul evenimentelor, prin Decizia nr. 2478/18.05.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția de contencios administrativ și fiscal, instanța a respins ca nefondat recursul declarat de pârâta Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor împotriva sentinței sus-menționate. Astfel s-a stabilit în sarcina pârâtei obligația de a evalua și de a emite titlul de despăgubire în termenul legal, care a început să curgă de la data 18.06.2012. În motivarea deciziei sus-menționate pronunțată de judecătorii Înaltei Curți de Casație se reține la pagina 5, paragraful 5, față de critica adusă de Comisia Centrală Pentru Stabilirea Despăgubirilor, referitoare la aplicarea prevederilor O.U.G nr.4/2012 invocată de pârâtă că "atât acțiunea cât și hotărârea judecătorească în discuție, au fost introduse, respectiv emise, anterior apariției, actului normativ invocat, de unde rezultă că obligația executării acesteia este în ființă".

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. 1) și (2) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ :

„(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și irevocabile se va face în termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.

(2) în cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate, o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere."

În temeiul acestor prevederi legale, președintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor era obligat ca, până la data de 18 iunie 2012, potrivit dispozitivului sentinței indicate, să ia toate măsurile pentru emiterea unei decizii reprezentând titlul de despăgubire având ca obiect acordarea de despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, urmare a evaluării efectuate în condițiile art. 15 alin. (5) și (6) din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, pentru imobilul situat în Argintului, nr.14, sector 3, București.

În materia contenciosului administrativ, Legea nr. 554/2004 prevede că, dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să emită un act administrativ, executarea hotărârii definitive și irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii. Obligația stabilită prin această hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă nu a fost executată nici în termenul de 30 de zile prevăzut de art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și nici până la data judecării prezentei cauze. Prin urmare, în termen de 30 de zile de la pronunțarea Deciziei nr. 2478 / 2012, respectiv până la data de 18. 05. 2012, pârâta Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor avea obligația de a emite decizia de despăgubire în favoarea reclamantilor, în cuantumul stabilit prin raportul de evaluare, respectiv 2.295.176 lei.

Văzând atitudinea de pasivitate, de tergiversare a pârâților în ceea ce privește executarea hotărârii judecătorești definitive și irevocabile, reclamantul a înțeles să punem în executare această sentință și a apelat la concursul executorului judecătoresc, care a deschis dosar de executare și a somat în consecință debitoarea, la data de 12.12.2012, însă fără vreun rezultat palpabil, până la această data.

Caracterul de titlu executoriu al unei hotărâri judecătorești, indiferent de materia în care a fost pronunțată, se analizează în primul rând în funcție de obligația impusă în dispozitivul acesteia. În cazul hotărârii judecătorești, puterea executorie reprezintă un efect esențial al acesteia, alături de autoritatea lucrului judecat. Legea consacră ambele efecte tocmai datorită importanței deosebite și respectului ce trebuie acordat și recunoscut unei hotărâri pronunțate de către o instanță organizată conform legii.

Fără a se porni de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv împotriva statului român, în care s-a reținut constant că nu este oportun să se ceară unei persoane, care în urma unei proceduri judiciare a obținut o creanță împotriva statului, să recurgă la procedura de executare silită pentru a obține satisfacție (Cauza 186 Metaxa împotriva Greciei și cauza Șandor împotriva României), Legea nr. 554/2004 arată consecințele care intervin în cazul în care nu s-a executat o hotărâre prin care s-a dispus o obligație împotriva unei autorități publice. Art. 24 din lege, ținând seama de ipoteza obligației de a face, dispusă prin hotărârea judecătorească și de natura *intuitu persoane* a acestei obligații impuse autorității debitoare, prevede un termen de maximum 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, în care trebuie executată hotărârea, iar dacă termenul nu este respectat, consacră posibilitatea creditorului de a se adresa instanței de contencios administrativ care a pronunțat soluția, pentru aplicarea unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, conducătorului autorității publice.

În special, în ceea ce privește obligația impusă în procedura contenciosului administrativ constând în emiterea unui act administrativ sau a unei operațiuni administrative, care, în natura lucrurilor, nu poate fi efectuată decât de către autoritatea respectivă. Astfel, dacă nu a fost îndeplinită obligația în acest interval de timp, executarea se va asigura prin aplicarea normelor speciale ale art. 24-25 din lege, care țin seama de specificul obligației impuse prin hotărâre, respectiv încheierea, înlocuirea sau modificarea actului administrativ, eliberarea unui înscris sau efectuarea anumitor operațiuni administrative, ipoteze în care se vor putea stabili, de către instanța de executare, amenzi și penalități în sarcina conducătorului autorității publice care nu execută obligația.

Reclamantul a considerat că punerea în executare a unei hotărâri judecătorești este o componentă a dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția CEDO.

De asemenea, reclamantul a solicitat să se observe că în cauză sunt incidente dispozițiile art. 24 alin.(1) și (2) din Legea nr. 554/2004, având în vedere că prin Sentința civilă nr. 5095 din 14.09.2011 a Curții de Apel București în dosarul nr. 4881/2/2010 a fost admisă în parte cererea de chemare în judecată precizată introdusă de către reclamantii Rotam Ștefan și Pestrițu Mirela împotriva pârâtei Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor și a fost obligată pârâta la emiterea unei decizii, reprezentând titlul de despăgubire - sentință ce a devenit irevocabilă și implicit executorie prin respingerea recursului prin Decizia nr. 2478/18.05.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În aceste condiții, reclamantul a solicitat să se rețină reaua-credință în executarea obligației stabilită în titlul executoriu și, pe cale de consecință, să se dispună admiterea acțiunii ca întemeiată.

În drept, reclamantul și-a întemeiat prezenta acțiune pe dispozițiile Legii nr.554/2004, modificată, art.6 din Convenția CEDO.

Prin *sentința civilă nr. 3297 din 07.06.2013 pronunțată de Tribunalul București - Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosar nr. 15266/3/2013*, a fost admisă excepția necompetenței materiale și declinată cauza în favoarea Curții de Apel București - Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 24.07.2013 sub același număr.

La termenul din 18.09.2013, Curtea a constatat, ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, că denumirea actuală a pârâtei este **Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor**.

La data de 30.09.2013, pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a depus note de ședință, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Pentru dovedirea cererii și în apărare, părțile au solicitat administrarea probei cu înscrisuri, probă ce a fost încuviințată prin practica prezentă sentințe.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de susținerile părților și de ansamblul înscrisurilor depuse la dosar, Curtea reține următoarele :

Situația de fapt:

Prin *sentința civilă nr. 5095/14.09.2011 a Curții de Apel București - Secția VIII-a Contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 4881/2/2010*, instanța a admis în parte cererea de chemare în judecată precizată introdusă de către reclamantii Rotaru Ștefan și Pestrițu Mirela, împotriva pârâtei Comisia Centrală Pentru Stabilirea Despăgubirilor și, în consecință, a obligat pârâta să desemneze un evaluator autorizat, să efectueze evaluarea și să emită titlul de despăgubire având ca obiect acordarea de despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, urmare a evaluării efectuate în condițiile art. 16 alin. (5) și (6) din Titlul VII din Legea nr. 247/2005, în termenul legal și a admis cererea de obligare a pârâtei la plata sumei de 20 lei cu titlu de despăgubire pe zi de întârziere a executării.

Prin *decizia nr. 2478 din 18.05.2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-SCAF în dosar nr. 4881/2/2010*, a fost admis recursul, a fost modificată în parte sentința de mai sus, în sensul respingerii cererii de obligare a pârâtei la plata penalităților de întârziere; au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței recurate.

În drept:

Potrivit prev. art. 24 alin. 1 și 2 din Legea nr. 554/ 2004, intitulat „obligatia executării:

„(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.

(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la penalități, în condițiile art. 894 din Codul de procedură civilă."

Potrivit articolului unic din **Ordonanța de Urgență nr. 4 din 13 martie 2012** privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII ("Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv" al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente"), „(1) la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, pe o perioadă de 6 luni, emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri, prevăzute de titlul VII "Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv" din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare. (2) În perioada prevăzută la alin. (1), personalul din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților întocmește și ține la zi evidența dosarelor de despăgubire, înregistrate în mod legal la aceasta, înregistrează noi dosare de despăgubiri, analizează documentația existentă în aceste dosare în vederea soluționării legale a cererilor de despăgubire și ia măsurile necesare în scopul inventarierii și arhivării dosarelor de despăgubire depuse de către persoanele îndreptățite.

Prev. art. 12 alin. 2 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative: „ordonanțele de urgență ale Guvernului intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sub condiția depunerii lor prealabile la Camera competentă să fie sesizată, dacă în cuprinsul lor nu este prevăzută o dată ulterioară."

Conform Legii nr. 117 din 4 iulie 2012 pentru aprobarea **Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012** privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII "Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv" al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și pentru modificarea art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, articolul unic, alineatul (1) a fost modificat și are următorul cuprins: „(1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, până la data de 15 mai 2013, emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri, prevăzute de titlul VII <<Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv>> din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare."

Art. 41 din Legea nr. 165/2013:

„(1) Plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014.

(2) Cuantumul unei tranșe nu poate fi mai mic de 5.000 lei.

(3) Pentru îndeplinirea obligațiilor stabilite la alin. (1), Comisia Națională emite titluri de despăgubire, prin aplicarea procedurii specifice Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

(4) Titlul de plată se emite de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în condițiile alin. (1) și (2) și se plătește de către Ministerul Finanțelor Publice în cel mult 180 de zile de la emitere.

(5) Obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa potrivit art. 21.”

Considerentele Curții

Ipoteza aplicării dispozițiilor art. 24 alin. 2 din Legea contenciosului administrativ este aceea a deținerii de către reclamant a unei hotărâri definitive și irevocabile și neexecutarea acesteia în mod nejustificat și culpabil de către autoritatea administrativă, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.

Or, hotărârea judecătorească de obligare la emiterea titlului de despăgubiri a devenit irevocabilă la data de 18.05.2012.

Anterior, din 13.03.2012 (data intrării în vigoare a OUG nr. 4/ 2012 față de prev. art. 24 alin. 2 din Legea nr. 24/ 2000), au fost suspendate emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri, prevăzute de titlul VII "Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv" din Legea nr. 247/2005, suspendare care a durat până la 15.05.2013.

La data de 20.05.2013, a intrat în vigoare Legea nr. 165/ 2013, care a stabilit că obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa potrivit art. 21, respectiv se prevede o nouă procedură ce se va finaliza cu emiterea unei decizii de compensare.

Față de evoluția legislației astfel cum a fost prezentată, Curtea constată că termenul de 30 de zile reglementat de art. 24 alin. 2 din legea contenciosului administrativ trebuie să fie calculat de la data de 16.05.2013, dată la care a expirat suspendarea procedurii emiterii titlurilor de despăgubire; pe durata suspendării legale, autoritatea administrativă nu poate fi vinovată de refuz nejustificat de a emite titlu de despăgubire, refuzul acesteia fiind întemeiat pe prevederea expresă a legii. Astfel, nu se poate reține nici abuz de drept, nici rea credință și nici o altă formă de vinovăție în sarcina pârâtei.

Curtea nu poate reține argumentul reclamantului, legat de mențiunile din considerentele deciziei nr. 2478/18.05.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția de contencios administrativ și fiscal, unde instanța supremă a reținut că "atât acțiunea cât și hotărârea judecătorească în discuție, au fost introduse, respectiv emise, anterior apariției,

actului normativ invocat, de unde rezultă că obligația executării acesteia este în ființă. Dincolo de aspectul că reprezintă o decizie de speță, care nu este obligatorie pentru instanțele de judecată câtă vreme precedentul judiciar nu este izvor de drept, considerentele menționate se pronunță cu privire la incidența sau nu a OUG nr. 4/2012 în cursul judecării cererii de obligare a pârâtei la emiterea titlului de despăgubire; instanța supremă nu a analizat problema de drept a executării acestei decizii, astfel că nu există putere de lucru judecat sub acest aspect. Această instanță este prima investită cu o cerere legată de executarea deciziei de obligare la emiterea titlului de despăgubire.

Așa cum subliniază pârâta, potrivit art. 41 din Legea nr. 165/2013, dosarele aflate pe rolul CCSD și care în momentul de față sunt tratate cu prioritate se împart în 3 categorii, respectiv:

- dosare de despăgubire în care instanțele judecătorești au dispus prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile obligarea CCSD la emiterea titlurilor de despăgubire, stabilind cuantumul despăgubirilor ce vor fi acordate;

- dosare de despăgubire aprobate de CCSD, dar în care nu au fost emise titluri de despăgubire;

- dosare de despăgubire în care instanțele judecătorești au dispus prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile obligarea CCSD la emiterea titlurilor de despăgubire, fără stabilirea cuantumului acestora (aceasta fiind situația reclamantului).

După cum s-a precizat de către pârâtă, Comisia a finalizat procedura de soluționare a dosarelor din prima categorie menționată, în momentul de față fiind în derulare procedura de soluționare a dosarelor din celelalte două categorii.

Conform dispozițiilor amintite, obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a legii sus-menționate se vor executa potrivit dispozițiilor art. 21 care reglementează procedura de acordare a măsurilor compensatorii pentru imobilele ce nu pot fi restituite în natură.

Având în vedere prevederile art. 21 din lege, în cazul dosarului de despăgubire nr. 43693/CC aferent Dispoziției nr. 9202/2007 emise de Primăria Municipiului București, pârâta a precizat că în vederea soluționării dosarului de despăgubire al reclamantului, astfel cum a dispus Curtea de Apel București, Secția a VIII a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 4881/2/2010, prin Sentința civilă nr. 5095/14.09.2011, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia nr. 2478/18.05.20132 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, acesta a fost analizat în conformitate cu prevederile noii legi aplicabile (art. 21) și s-a constatat că este **complet**, urmând a fi introdus pe ordinea de zi a Comisiei Naționale în vederea aprobării emiterii deciziei de compensare, în ordinea rămânerii definitive și irevocabile a litigiilor în care CCSD a fost obligată la emiterea titlurilor de despăgubire.

Față de aceste considerente, neputând constata în culpa pârâtei existența unui refuz nejustificat în sensul art. 2 lit. i din Legea nr. 554/2004, Curtea va respinge cererea ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea formulată de reclamantul **ROTARU ȘTEFAN**, cu domiciliul în sector 1, București, str. Alexandrina, nr. 28A, et. 1, ap. 3, în contradictoriu cu **pârâții COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU COMPENSAREA IMOBILELOR** (fosta **Comisie Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor**), cu sediul în sector 1, București, Calea Floreasca, nr. 202 și **GEORGE BĂEȘU**, în calitate de **Președinte al Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor** (fosta **Comisie Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor**), cu sediul în sector 1, București, Calea Floreasca, nr. 202, ca nefondată.

Cu recurs în 5 zile de la comunicare, recurs ce se va depune la prezenta instanță.

Pronunțată în ședință publică azi, 02.10.2013.

PREȘEDINTE
Andreea Vasile

GREFIER
Ramona Barbu

Red./Tehnored. A.V./5 ex.
Data red. 09.10.2013

CONFORM CU
ORIGINALUL

1. 3 com/